ISSN 0132—3288

МАЛЯТКО

листопад рік 1979

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМУ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

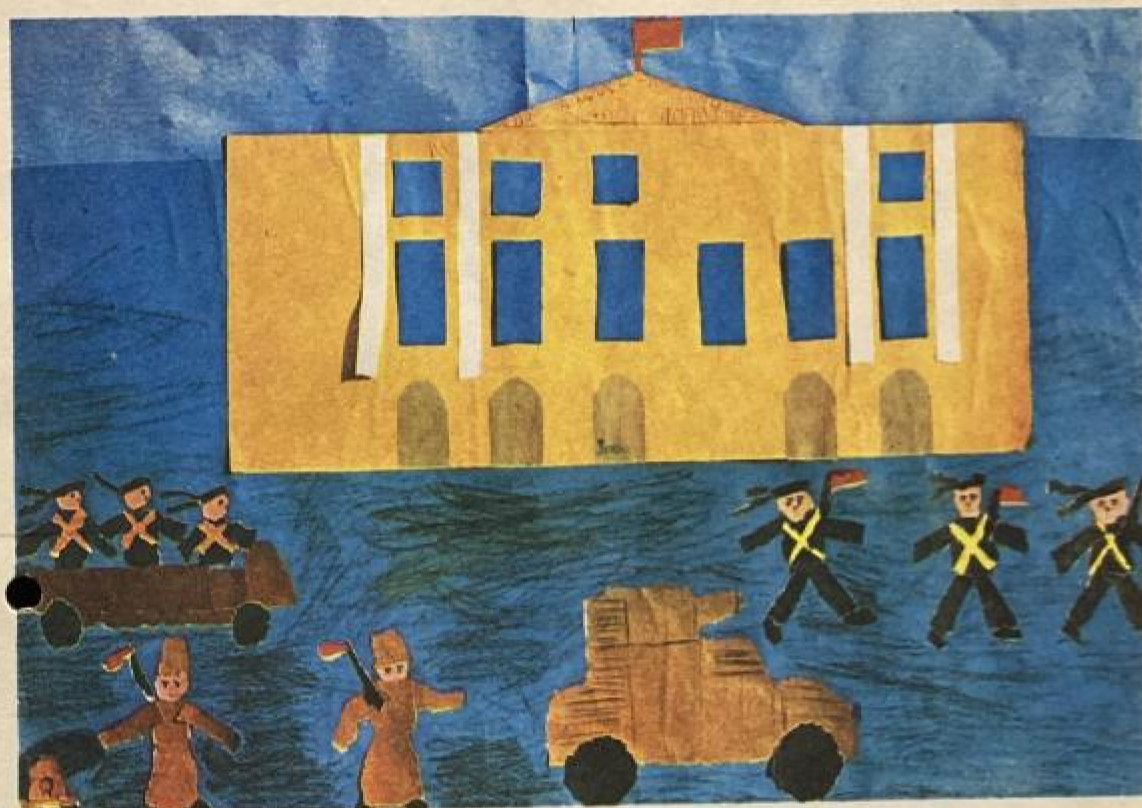
СЛАВНЕ МІСТО ЛЕНІНГРАД

Недавно я був у Ленінграді. Ленінград дуже велике місто. Вулиці його чепурні і просторі, а будинки світлі та високі. Безліч у Ленінграді музеїв. Безліч пам'ятників, садів і скверів. А скільки в ньому річок, островів, каналів!.. Ленінград називають колискою революції. Тут під проводом Леніна почалося грізне Жовтневе повстання робітників і селян.

Ленінград — місто-герой: він мужньо боровся проти фашистів і не скорився їм.

Ленінград — місто-трудівник: всюди славляться його турбіни й верстати, радіоприймачі і баяни, взуття, хутряні вироби, меблі...

А ще Ленінград дуже гостинний. Коли я завітав до дитячого садочка, що на вулиці імені піонера-героя Льоні Голикова, діти зустріли мене ніби свого давнього приятеля. Вони навперебій розповідали про те, як їм живеться, як часто ходять на екскурсії, як влаштовують змагання, хто краще малює...

На прощання Ганнуся Андреєва подарувала мені малюнок будьонівця з шаблюкою, Миколка Бистров і Михайлик Алексашкін — крейсера «Аврору», Наталя Ашарчук і Світа Анісімова — Петропавлівську фортецю, Олежко Артеховський та Альоша Кочегаров — штаб революції Смольний. Переглядаю я ці малюнки і згадую свою чудову подорож, згадую славне місто Ленінград і щирих друзів-ленінградців.

МАЛЯТКО

Вірш Марії ПОЗНАНСЬКОЇ
Малюнок Людмили ПОСТНИХ

З новосіллям!

Від зорі і до зорі,
Зранку і до ночі,
Будували мулярі,
Будували столярі
Для малят садочок.
Сам колгоспний голова,
Василинчин тато,
Дитсадочок відкривав
На Жовтневе свято,
Усміхнувся до діток
І сказав: — Малята!
«Колосочком» цей садок
Будем називати.
З новосіллям вас усіх,
Донечки й синочки!
Хай завжди лунає сміх
В нашім «Колосочку!»

ПРИКАЗКИ

Хто не має друзів — ворогів боїться.
Кубинська народна приказка

З добрим товаришем у дорозі — і пішки, а ніби на возі.
Німецька народна приказка

Давній друг кращий за нових двох.
Російська народна приказка

Дружба — як скляна посудина: розіб'єш — не склеїш.
Туркменська народна приказка

Гуртом і гуси вовка здолають.
Угорська народна приказка

Вода з рук приятеля солодша за мед із рук ворога.
Українська народна приказка

Добрий гість — господареві радість.
Чеська народна приказка

ПРИКАЗКИ

Лялечка

Вірш Інни КУЛЬСЬКОЇ
Малюнок Галини СОКИРИНСЬКОЇ

В нашої Оленки
Лялечка маленька
Мерзне без одежі—
Буде в лялі нежить.
Ти поший, Оленко,
Лялечці сукенку,
А на босі ніжки
Одягни панчішки.

Дзвіночок

Про гвоздику, троянду, чорнобривці можна сказати: це — квіти. А як одним словом назвати те, що в першому з нижніх віконечок, що в другому і що в третьому?

Намалювала Оксана МЕДВІДЬ

Бачиш, які симпатичні вироби з осіннього листя! Постарайся і собі виклеїти щось цікавеньке.

Дзвіночок Дзвіночок Дзвіночок Дзвіночок Дзвіночок Дзвіночок

СУРМАЧ

Написав Василь ХОМЧЕНКО
Намалював Валерій ПОСОХОВ

Над моїм ліжком висить сурма. Скільки їй літ, ніхто не знає. На сурмі безліч подряпин і вмятин. Є навіть сліди від куль та осколків.

Дісталась мені сурма давно, давно, ще в громадянську війну. Вертав червоний ескадрон з бойового походу і в нашому селі зупинивсь на спочинок. До нас на постій стало аж п'ятеро бійців. Я, ніби зачарований, розглядав їхні шаблі й карабіни, шкіряні сідла та блискучі остроги на чоботях. Я не відходив од постояльців ні на крок і без кінця набридав їм своєю цікавістю.

Найбільше уваги виявляв мені дядечко Пилип, високий, чубатий кіннотник, у якого не сходила з обличчя привітна усмішка. Дядечко Пилип чіпляв мені через плече свою важку шаблю, підсаджував на бойового коня Перуна, і я, на заздрість усім хлопцям з нашої вулиці, їхав верхи від воріт аж до криниці.

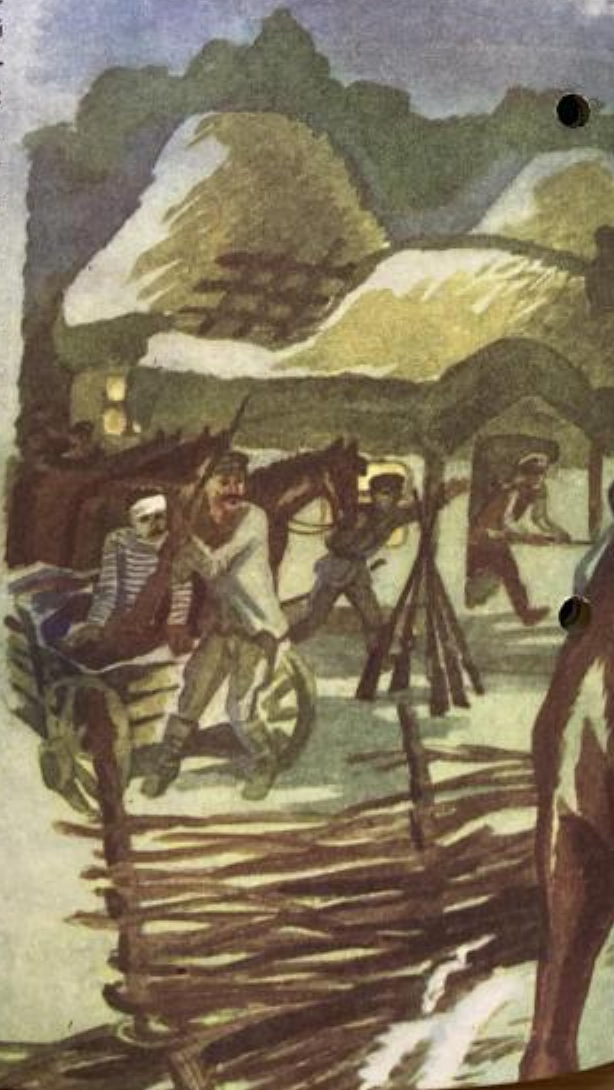
Дядечко Пилип був сурмач. Він узявся навчати мене, як сурмити збір та сигнал тривоги, як віддавати команду «В атаку!» І я тренувався, коли тільки випадала нагода. А щоб даремно не тривожити бійців, робив це, зачинившись у погребі, звідки не долинало назовні жодного звуку.

Понад два тижні стояли кіннотники в нашому селі. Та ось одного ранку вони квапливо осідлали коней і щодуху помчали в бік лісу. Вернувся загін аж під вечір. Бійці були стомлені, вкриті курявою, а дехто й забинтований.

Дядечко Пилип сказав, що в наші краї прорвалася банда. Ескадрон хотів знищити її. Але бандити заховалися в лісових нетрях.

Після цього червоноармійці почали виставляти пости.

Якось дядечка Пилипа і ще трьох бійців призначили нести варту на залізничній станції. Станція була від нашого села кілометрів за сім. Там жила моя тітка, материна сестра, і батько вирядив

мене до неї по сіль. На станції я зустрів знайомих кіннотників і, забувши про батькове доручення, лишився з ними.

Зайшов вечір. І раптом на станцію налетіли бандити. Зчинилася стрілянина. Червоноармійці зайняли оборону.

— Слухай, сурмачу, — сказав дядечко Пилип,— бери Перуна і скачи до села, піднімай по тривозі ескадрон.

Я гайнув до складу, біля якого стояли осідлані коні, відв'язав Перуна, вичарабкавсь йому на спину, і кінь вітром поніс мене в нічний степ.

Десь посеред дороги я помітив прив'язану до сідла шкіряну сумку, а в ній сурму. Коли Перун домчав мене до околиці села, я гукнув: — Гей, тривога! Уставайте! Тривога!

Але ніхто не почув мого голосу. Тоді я дістав сурму, набрав повні груди повітря і засурмив: «Тра-та-та! Тра-та-та!»

В сонній тиші сигнал тривоги пролунав заклично і владно. В хатах рвучко розчинялися двері. Зарипіли ворота. З дворів вибігали люди. Виїздили на конях бійці. А я сурмив і сурмив.

— Що сталося? — наче з-під землі виріс переді мною командир на своєму гнідому жеребці.

— На станцію напали бандити! — вигукнув я.

— Ескадро-он, за мною ма-арш! — по-кавалерійськи протягло пролунала команда, і кіннотники поскакали в пітьму...

Коли ми з батьком приїхали на станцію, бій уже кінчився. Бандитів розгромили ущент. Але дядечка Пилипа тяжко поранило в груди. Він лежав горілиць на шинелі, заплющивши очі. Поряд клопотався фельдшер. Обличчя в пораненого було біле, як крейда.

Тримаючи Перуна за повід, я підступив ближче. Через плече в мене висіла сурма. Кінь побачив свого господаря, застриг вухами й тихенько заіржав.

Дядечко Пилип розплющив очі, усміхнувся:

— А, сурмач... Виручив. Спасибі.

Він рукою підкликав до себе командира і щось прошепотів йому.

— Ескадрон, струнко! — вигукнув командир. Коли бійці завмерли в урочистому чеканні, командир повернувся до мене і сказав: — Від імені Червоної Армії за геройський вчинок оголошую тобі, Михасю, подяку і нагороджую ескадронною сурмою. — Він зняв із мого плеча сурму й віддав мені просто в руки.

Дядечка Пилипа завезли до міста в лазарет. А невдовзі виїхав із нашого села й ескадрон...

От і вся історія.

Моя бойова сурма висить на стіні, виблискує надраєною міддю й мовчить. Часом онук візьме її і просурмить сигнал тривоги. Як це робити, я, про всяк випадок, навчив і його...

З білоруської переклав Анатолій ГРИГОРУК

НЕ ЛІТА НІДЕ ШУЛІКА

Вірш Василя ДІДЕНКА

Не літа ніде шуліка,
Ані ластівка, ні грак.
Тільки півень кукуріка—
Чує зиму неборак.

ЇЖАЧКА Я ПЕРЕЙНЯВ

Вірш Андрія М'ЯСТКІВСЬКОГО

Манівцями, без доріг,
Їжачок полями біг.
Їжачка я перейняв,
Доторкнувся — коле...
А насправді то було
Пере-коти-поле.

Малюнки Ольги КАСЬЯНЕНКО

ХЛІБ ОД ЗАЙЧИКА

Вірш Валентини КАМЕНЧУК

Їздив зайчик до млина,
Лантушок змолов зерна
Й для маленьких ласунців
Випік сотню буханців.
Тато наш ходив у ліс,
Буханця і нам приніс.
З'їли ми окрайчика—
Добрий хліб од зайчика!

51/60

Це сценка, де всім вам знайомий колобок зустрівся із зайчиком. А ви спробуйте скомпонувати з листя інші ілюстрації до цієї казочки.

Аплікації Івана МІЩЕН

Обкладинка Людмили ЗАГІРНОЇ

Макет Галини СОКИРИНСЬКОЇ

«МАЛЫШОК» Журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста. [На украинском языке].

Редакційна колегія:
А. І. Григорук (відповідальний секретар),
В. Є. Карасьова, К. В. Назаренко,
Є. А. Наумченко, Л. М. Письменна,
О. Л. Рибоклач (головний редактор),
А. К. Тетьора, О. Н. Яблонська.

Художник-редактор Я. Д. Левич.
Техредактор І. В. Лимонова.

Журнал засновано 1960 р. № 11 (239). Виходить раз на місяць. Здано до набору 20. 09. 79. Підписано до друку 11.10.79. Формат видання 84×108/16. Офсетний друк. Умовн. друк. арк. 1,68. Обл.-вид. арк. 2,67. Тираж 745000. Зам. 04160.

Адреса редакції: Київ-252050. Вул. Білоруська, 5. Телефони 79-76-85, 79-75-99.

Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна». Київ-252047, Брест-Литовський проспект, 94.

Ордена «Знак Почёта» издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».

Індекс 74304

Ціна 15 коп.